

วิจัยในชั้นเรียนปีการศึกษา 2566

วิจัยชั้นเรียน

เรื่อง...
การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
จากเรื่องที่อ่าน ด้วยเทคนิคคำถาม 5W1H

จัดทำโดย...

นางสาวนันทพร ปิแก้ว
ตำแหน่ง ครู (ไม่มีวิทยฐานะ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนวัดอรัญญิการาม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1

ชื่อวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านด้วยเทคนิคคำถาม SWIH นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดอรัญญิการาม

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนันท์พร ปิแก้ว

ปีการศึกษา 2566

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเหมาะสมกับวัย ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครูจึงจำเป็นต้องเน้นความพร้อมในด้านทักษะต่างๆให้กับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการอ่านและการเขียน หากนักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนที่ดีถูกต้องตามหลักภาษาไทย ก็จะทำให้การพัฒนาการของนักเรียน รวมไปถึงผลสัมฤทธิ์ของการทดสอบระดับชาติ (National Test : NT) ความสามารถพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 วิชาภาษาไทยดีขึ้นด้วยตามลำดับ แต่ด้วยผลการทดสอบระดับชาติ (National Test : NT) ปีการศึกษา 2565 พบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องของการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนขาดทักษะ ความเข้าใจในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และไม่สนใจอ่านเรื่องที่กำหนดให้ ทำให้นักเรียนไม่เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้ตามเป้าหมายเทียบเท่ากับการจัดการเรียนการสอนในแบบปกติ และไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่มุ่งหวังไว้ ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ครูผู้สอนจึงได้สร้างแบบฝึกการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านด้วยเทคนิคคำถาม SWIH เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านของนักเรียนให้พัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความของเรื่องได้
3. นักเรียนมีผลการทดสอบระดับชาติ (National Test : NT) ที่สูงขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566
จำนวน 18 คน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม เพื่อช่วยพัฒนาในด้านของการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน
2. เป็นแนวทางให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน และมีทักษะการอ่านจับใจความสำคัญมากขึ้น
3. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาและหาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และวิธีการสอนแบบ 5W1H
2. จัดเตรียมเอกสารแบบฝึกหัดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
3. เขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับกระบวนการการแก้ไขปัญหาคืออ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
4. จัดวิธีการเรียนรู้มุ่งประสบการณ์ด้านภาษา โดยใช้เทคนิคและใช้สื่อการเรียนรู้ที่เพิ่มเติมในการจัดกิจกรรมการสอน
5. ตรวจสอบความก้าวหน้าและการพัฒนาการทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
6. รวบรวมและสรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอ

กิจกรรม	ระยะเวลา					
	ด.ก.	พ.ย.	ธ.ก.	ม.ก.	ก.พ.	มี.ก.
1. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้						
2. กำหนดชื่อเรื่องที่จะวิจัย หาข้อมูลเพื่อจัดทำแผนการสอน และแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ						
3. เขียนเค้าโครงการวิจัย						
4. จัดเตรียมแผนการสอนและแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ						
5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอน						
6. รวบรวมข้อมูล						
7. วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอ						

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาขั้นตอนและเก็บรวบรวมข้อมูล เทคนิควิธีการ SWIH
2. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
3. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
4. สมุดภาษาไทย
5. แบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียน-หลังเรียน
6. แบบบันทึกการสังเกต

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวางแผนดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง ฝึกอ่านเรื่องทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 10 ข้อ
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 คน ฝึกอ่านเรื่องสั้นที่กำหนดให้ ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการประเมินทักษะด้านการอ่านของนักเรียนแต่ละคน โดยการให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยได้สร้างไว้ ก่อนการใช้แบบฝึก
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 คน ฝึกอ่านเรื่องสั้นภาษาไทย (นิทานอีสป) ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตทักษะด้านการอ่าน โดยการให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยได้สร้างไว้
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 คน ทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกต โดยการให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยได้สร้างไว้ผู้วิจัยได้สร้างไว้
5. เมื่อผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นแล้วให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 คน ทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ผู้วิจัยนำคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียนมาเปรียบเทียบ และสรุปผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ
2. ผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาไทย โดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ
3. ผลการทดสอบระดับชาติ (National Test : NT) ความสามารถพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางสรุปคะแนน ก่อนเรียน-หลังเรียน

ก่อนเริ่มใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ และหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ

ชื่อนักเรียน	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ผลต่าง ของ คะแนน
	10 คะแนน	ร้อยละ	10 คะแนน	ร้อยละ	
เด็กชายเชิรวิษฐ์ ว่องเจริญพร	6	60	8	80	2
เด็กชายณัฐภูมิรินทร์ จันทร์คงดี	1	10	4	40	3
เด็กชายภัทรพงศ์ ขุนจ้อน	5	50	7	70	2
เด็กชายธนกฤต เพื่องฟู	6	60	8	80	2
เด็กชายณัฐพงษ์ เมืองเมา	0	0	3	30	3
เด็กชายภัทรชานนท์ ท้วมดี	3	30	6	60	3
เด็กชายกฤษฎา คาคี	2	20	5	50	3
เด็กหญิงกชวรรณ ทองปวน	6	60	10	100	4
เด็กหญิงกชพรรณ ทองปวน	5	50	8	80	3
เด็กหญิงพฤกษา นันทะโคตร	5	50	9	90	4
เด็กหญิงสุษัญญา นันทะโคตร	4	40	5	50	1
เด็กหญิงชนิษฐา ปาณะนิกยะ	3	30	6	60	3
เด็กหญิงกัลยรัตน์ บัวประทุม	2	20	5	50	3
เด็กหญิงพรพิมล พรหมบาง	1	10	4	40	3
เด็กหญิงวิราสินี ไตมี	4	40	10	100	6
เด็กหญิงครองขวัญ เย็นอารมณ์	3	30	5	50	2
เด็กหญิงศรินทิพย์ จันทะมา	2	20	6	60	4
เด็กหญิงศิริธัญญา พุฒเนียม	1	10	4	40	3

จากการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนการเริ่มใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ และหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ได้ดีขึ้นกว่าเดิม กล่าวคือ จากเดิมก่อนการให้นักเรียนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ มีนักเรียน 3 คน ที่ได้คะแนนการอ่านไม่ถึงร้อยละ 50 คือ

วิจัยในชั้นเรียน

ปีการศึกษา 2566

เรื่อง

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจดจำคำศัพท์แบบคำ
คล้องจองเพื่อฝึกทักษะการอ่านการเขียนคำศัพท์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

นางสาวสุรีพร ม่วงพันธ์

ครู ชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนวัดอรัญญิการาม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจดจำคำศัพท์แบบคำคล้องจองเพื่อ ฝึกทักษะการอ่านการเขียนคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ภาษาเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นนามธรรมต่อกัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับผู้อื่นในลักษณะใด ย่อมต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือ เช่น การแสดงความคิดเห็น การวางแผน การทำงานร่วมกัน เป็นต้น ภาษาจึงเป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคม ช่วยให้เด็กเกิดความมั่นคง ภาษาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้มีแนวคิด ความรู้สึก ตลอดจนเจตคติต่างๆ การปรับตัวของเด็กจึงได้รับอิทธิพลมาจากการพูด (ศรียา นิยมธรรม และประภัศร นิยมธรรม, 2541) ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นภาษาสากล ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไทยจึงมีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบัน ดังนั้นเด็กไทยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เกิดความคุ้นเคย และสามารถนำไปใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้เข้าใจภาษาได้ดี คือ ความเข้าใจโครงสร้างของภาษา และการรู้ความหมายของคำศัพท์ การที่เด็กจะพูดถูกต้องเนื่องมาจากการรู้คำศัพท์มาก และสามารถใช้อย่างเข้าใจเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ และยังสามารถใช้เกี่ยวกับการเรียน การพูดเรื่องราว การอ่านหนังสือ ฯลฯ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนภาษาต่างๆ ที่สนใจ (Cross, 1992 อ้างถึงใน ฉลาริพ เจริญทอง, 2550)

ความสำคัญของคำศัพท์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ อย่างเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ผู้สอนมักจะดำเนินการสอนโดยเริ่มตั้งแต่การสอนศัพท์ สอนอ่าน แล้วจึงสอนโครงสร้างของประโยค คำศัพท์จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษาที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ข้อความ ประโยค และโครงสร้างของภาษา ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า คำศัพท์จะช่วยให้นักเรียนจะช่วยให้เด็กนักเรียนเข้าใจความหมายของคำ สามารถเรียงลำดับตัวอักษรได้ถูกต้อง กล่าวพูด อ่าน และเขียนเป็นประโยคอย่างมั่นใจ สรุป ศัพท์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะ จะช่วยให้เข้าใจความหมายของคำที่อ่าน อันจะนำไปสู่การพูด การฟัง การอ่านและการเขียนอย่างมีความหมายที่ถูกต้อง

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มองไม่สามารถจำคำศัพท์และเรียนรู้คำได้ศัพท์ ซึ่งเมื่อนักเรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ จึงเป็นเรื่องยากที่นักเรียนจะเรียนเรื่องต่างๆ ที่ต่อยอดต่อไปได้ จากปัญหานี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้คำคล้องจองซึ่งจะช่วยให้เด็กจดจำแล้วเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้น เพื่อช่วยแก้ไขปัญหारेื่องความคงทนในการจดจำคำศัพท์ โดยคำคล้องจองจะทำให้เด็กมีความเพลิดเพลินกับการได้ท่องคำคล้องจอง ทั้งนี้เด็กบางคนอาจมีจินตนาการ คล้อยตามไปกับเนื้อหาในคำคล้องจองนั้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความหมายที่ว่า คำคล้องจองจึงมีความสำคัญสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาอย่างมากทางด้านสังคม เด็กได้ฝึกความมีระเบียบวินัย เรียนรู้ข้อตกลง กฎระเบียบภายในห้องเรียน และทางด้านสติปัญญา เด็กได้ฝึกความจำ เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และที่สำคัญเด็กมีพัฒนาการทางภาษาและคำศัพท์เพิ่มขึ้น จินตนา ไบกาซูยี (2551) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการทดลองเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจดจำคำศัพท์แบบคำคล้องจองเพื่อฝึกทักษะการอ่านการเขียนคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้เด็กมีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ และสามารถใช้นำคำศัพท์อย่างง่ายในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบชุดคำศัพท์คล้องจองเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดคำศัพท์คล้องจอง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน

ขอบข่ายเนื้อหา

ชุดคำศัพท์คำคล้องจอง จำนวน 25 ชุด คำศัพท์ 500 คำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้พัฒนาการอ่านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ให้สามารถนำไปใช้ในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารต่อไป

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566

ผลการวิจัย

1. นักเรียนได้เรียนรู้การจำคำศัพท์ โดยเทคนิคการจดจำคำศัพท์ โดยใช้ชุดคำศัพท์คล้องจองผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 80
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่โรงเรียนกำหนด

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

ส่งเสริมทักษะการค้นคว้าความรู้วิทยาศาสตร์

ผู้วิจัย

นางสาววิมล กุลประสงค์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

ชื่อเรื่องวิจัย : ส่งเสริมทักษะการค้นคว้าความรู้วิทยาศาสตร์

ความสำคัญและที่มา

การได้รับข้อมูล ความรู้ที่ไม่เป็นปัจจุบันเกิดขึ้นเสมอจากการอ่านและทำความเข้าใจในแบบเรียนวิทยาศาสตร์เนื่องจากข้อมูลความรู้วิทยาศาสตร์ได้มีการวิจัย ค้นพบเพิ่มขึ้นอยู่เสมอ จากการศึกษาที่ผู้เรียนขาดทักษะการค้นคว้าความรู้วิทยาศาสตร์ เนื่องด้วยทางโรงเรียนวัดอรัญญการามได้มุ่งเน้นการเรียนการสอนในกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ให้มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น จึงเป็นเหตุสมควรที่จะทำการพัฒนาทักษะการค้นคว้าความรู้วิทยาศาสตร์ใหม่ๆเพิ่มเติมจากในแบบเรียน

จุดมุ่งหมาย

1. เพิ่มเติมคำความรู้ใหม่ๆด้านวิทยาศาสตร์ให้แก่ผู้เรียน
2. พัฒนาความเข้าใจในด้านการค้นคว้า รู้จักแสวงหาข้อมูล ความรู้ด้วยตนเอง
3. ส่งเสริมทักษะการค้นคว้า จากแหล่งความรู้ต่างๆ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนรู้วิธีการค้นคว้าจากใบกิจกรรม ฝึกค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถทำการค้นคว้าหาข้อมูล ความรู้ใหม่ๆด้านวิทยาศาสตร์ สามารถสรุปความรู้จากเรื่องที่ค้นคว้ามาได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. เสริมการแสวงหาความรู้และฝึกทักษะการค้นคว้าให้แก่ผู้เรียน
2. พัฒนาความเข้าใจวิธีการค้นคว้าความรู้วิทยาศาสตร์แก่ผู้เรียน
3. ส่งเสริมการรักการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการค้นคว้าความรู้วิทยาศาสตร์ใหม่ๆเพิ่มขึ้น
2. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการค้นคว้าและทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้ค้นคว้ามาได้ดียิ่งขึ้น
3. นักเรียนรักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมีความวิทยาศาสตร์มากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดอรุณญาราม ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียน 4 คน
2. เนื้อหาในการวิจัย เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะการค้นคว้าความรู้วิทยาศาสตร์ที่เป็นข้อมูลใหม่ๆ โดยค้นคว้าจากแหล่งความรู้ห้องสมุด หรืออินเทอร์เน็ต ทำความเข้าใจบทความที่ค้นคว้ามา
3. ระยะเวลาการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

วิธีดำเนินการวิจัย

กิจกรรม	ระยะเวลา					
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.
1. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้	—					
2. ส่งชื่อเรื่องที่จะวิจัย		—				
3. เขียนเค้าโครงการวิจัย			—			
4. จัดเตรียมเอกสาร เพื่อการค้นคว้า				—		
5. ทำการค้นคว้า ทำใบงาน Pre-test			—			
6. แนะนำวิธีการค้นคว้าเพิ่มเติมแก่ผู้เรียน ให้ความรู้ การค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด และอินเทอร์เน็ต				—		
7. ให้ผู้เรียนค้นคว้าและทำความเข้าใจเรื่อง ข้อมูลหรือบทความวิทยาศาสตร์ที่ค้นคว้ามา				—		
8. ทำใบงานจากการค้นคว้า Post-test				—		
9. ประเมินใบงาน					—	
10. สรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอ						—

วิธีการ/นวัตกรรมที่ใช้

แบบฝึกปฏิบัติการค้นคว้า จำนวน 2 ชุด

1. ค้นคว้าข้อมูลการเกิดดิน
2. ค้นคว้าข้อมูลการส่วประกอบในดิน

แผนการสอน เป็นแผนที่นำแบบฝึกปฏิบัติแต่ละชุดมาจัดกิจกรรม เป็นเวลา 1 ภาคเรียน โดยจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ทบทวนความรู้เดิม
2. เพิ่มเติมความรู้ใหม่
3. ให้การแนะนำอย่างใกล้ชิด
4. เครื่องัดการฝึกปฏิบัติ
5. นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกทั้ง 2 ชุด เวลา 13.00 – 13.30 น. ของวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ภาคเรียนที่ 2/66 สถานที่ฝึกปฏิบัติ ห้องสมุด ห้องอินเตอร์เน็ต

เครื่องมือการวัดผล และการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. แบบฝึกปฏิบัติ การค้นคว้าความรู้วิทยาศาสตร์ จำนวน 2 ชุด
2. แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน

วิธีการรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลจากการบันทึกพฤติกรรมที่สรุปไว้ทุกเดือน
2. รวบรวมข้อมูลจากการบันทึกการปฏิบัติกิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรม

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปทุกเดือน ตั้งแต่เริ่มต้นฝึกจนถึงเดือนสุดท้ายที่เก็บข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกสรุปผลการปฏิบัติกิจกรรมค้นคว้า ที่ได้บันทึกไว้ นำมาเปรียบเทียบความก้าวหน้า

สรุปผลการวิจัย

ในปัจจุบันข้อมูลข่าวสารวิทยาศาสตร์ที่เป็นข้อมูลใหม่ๆ จำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนวิทยาศาสตร์จึงเป็นทักษะที่ต้องนำมาฝึกให้เกิดความชำนาญ จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการค้นคว้าความรู้วิทยาศาสตร์ ในระยะแรกนักเรียนยังขาดความรู้ความชำนาญรวมทั้งไม่ทราบจะหาข้อมูลจากที่ไหน และจะนำข้อมูลที่ต้องการมาได้อย่างไร หลังจากวางแผนศึกษาวิธีค้นคว้าและปฏิบัติกิจกรรมค้นคว้าตามที่กำหนดโดยมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดนักเรียนเกิดทักษะสามารถค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ ได้เองและทำให้นักเรียนมีความรู้มากขึ้น

ข้อคิดที่ได้จากการวิจัย

จากการแก้ปัญหาครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อคิดว่าการที่ได้ฝึกปฏิบัติค้นคว้าหาข้อมูลความรู้วิทยาศาสตร์อยู่เสมอช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งผลต่อการเรียนวิทยาศาสตร์สัมฤทธิ์ผลมากขึ้น

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2566

ชื่อผลงาน

การพัฒนาการอ่านคล่องเขียนคล่อง โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง การอ่านแจกลูกสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

นางนิพัทธา นาคมี

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนวัดอรุณนิการาม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

วิจัยในชั้นเรียน

ชื่อผลงาน การพัฒนาการอ่านคล่องเขียนคล่อง โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านแจกลูกสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อเจ้าของผลงาน นางนิพัทธา นาคมี

โรงเรียนวัดอรัญญิการาม สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

ส่วนที่ 1 ที่มาความสำคัญด้านการอ่านการเขียน

โรงเรียนวัดอรัญญิการาม เป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลท่าเสา อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ เปิด ทำการสอนระดับชั้นอนุบาล 1 – ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีนายณัฐเชวง รักพงษ์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน จากจุดเน้นของสพฐ.และสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 1 มุ่งเน้นให้พัฒนาการอ่าน การเขียนของนักเรียน โดยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เน้นให้นักเรียนอ่านได้เขียนได้ และในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เน้นให้นักเรียนอ่านคล่องเขียนคล่อง ในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาไทย ของโรงเรียนวัดอรัญญิการาม จากการดำเนินการคัดกรองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ใช้ผลการประเมิน การอ่านการเขียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563) พบว่านักเรียนปกติจำนวน 16 คน มีระดับการ ประเมินระดับดี จำนวน 3 คน และมีผลการประเมินระดับดีมาก 13 คน ซึ่งจากผลการประเมิน นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก แต่จากการการคัดกรองพบว่านักเรียนอ่านและเขียนคำที่ไม่ตรงมาตรา ตัวสะกดไม่คล่อง ซึ่งควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืน และต่อเนื่อง

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (computer – Assisted Instruction) นับเป็นสื่อการสอนที่นิยมนำมาใช้ในการ จัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน และเป็นนวัตกรรมที่นับวันจะมีความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีคุณลักษณะพิเศษที่เหมาะสม เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังนี้ คอมพิวเตอร์ ช่วยสอนเป็นสื่อการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ ในการ นำเสนอสื่อประสมอันได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิกราฟ ภาพเคลื่อนไหว วิดีโอและเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียนหรือองค์ความรู้ที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด สามารถที่จะจูง ใจ ให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น (Motivated) ที่จะเรียนและสนุกสนานไปกับการเรียนตามแนวคิดของ การเรียนรู้ในปัจจุบันที่ว่า “Learning is Fun” ซึ่งหมายถึงการเรียนเป็นเรื่องสนุก ซึ่งหมายถึงการเรียนเป็น เรื่องสนุก (ถนอมพร เลหาจรัสแสง .2542หน้า 7)

ข้าพเจ้า นางนิพัทธา นาคมี เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดอรัญญิการาม จากความสำคัญของการส่งเสริมการอ่านคล่องเขียนคล่อง และปัญหาในการอ่าน และเขียนคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไม่คล่อง รวมทั้งลักษณะเด่นของของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ข้าพเจ้าจึงได้พัฒนาการอ่านคล่องเขียนคล่องโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านแจกลูก สะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อจะได้นำไปพัฒนานักเรียนให้อ่านคล่องเขียน คล่อง และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภาษาไทยให้สูงขึ้นต่อไป

การดำเนินการจัดการเรียนการสอน

รูปแบบ on site

1. นวัตกรรมนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 16 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วันที่ 21-25 มิ.ย. 2564 เวลา 14.00-15.00 น. ชั่วโมงซ่อมเสริม วันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 ชั่วโมง
2. เตรียมอุปกรณ์คอมพิวเตอร์จัดให้นักเรียน 1 คน ต่อ 1 เครื่อง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วเรียนด้วยบทเรียน โดยครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เมื่อเรียนจบให้ทดสอบหลังเรียน ตรวจสอบผลการทดสอบ กรณีที่นักเรียนได้คะแนนไม่ผ่าน ให้นักเรียนกลับไปเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนใหม่อีกครั้ง จนสามารถทำแบบทดสอบผ่าน

3. สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกด คือ กลุ่มพยัญชนะที่ประกอบอยู่ท้ายคำหรือพยางค์ใน มาตรา ก กา ทำให้เสียงของคำแตกต่างกันตามพยัญชนะที่นำมาประกอบ เช่น นา เมื่อประกอบกับ น กลายเป็น นาน การอ่านออกเสียง และฝึกเขียนรวมทั้งบอกความหมายของคำที่มีตัวสะกดในมาตรา กง กม กก กด ซึ่งเป็นคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ช่วยให้นักเรียนเข้าใจหลักภาษาไทยมากขึ้น

ส่วนที่ 3 สรุปผลที่เกิดขึ้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 85 สามารถอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง

ปัจจัยความสำเร็จ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ของการดำเนินการได้แก่

5.1 ปัจจัยภายนอก ได้แก่

- (1) เครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะให้นักเรียนได้ใช้ในการเรียนรู้นั้นมีน้อยกว่าจำนวนนักเรียน จึงทำให้นักเรียนบางคนต้องขอยืมเอกสารเพื่อนำไปศึกษาและสร้างเองที่บ้าน นอกเวลาเรียน
- (2) เวลาในการเรียน เนื่องจากช่วงเดือนมิถุนายน และกรกฎาคมที่ผ่านมาโรงเรียน ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด19

5.2 ปัจจัยภายใน ได้แก่

- (1) ความรับผิดชอบของนักเรียนต่อการสร้างชิ้นงาน

เคล็ดลับที่ทำให้การดำเนินงานได้ประสบผลสำเร็จ คือ ความใส่ใจของครูผู้สอน ที่ต้องเสียสละเวลา และทุนทรัพย์ในการพัฒนานักเรียนให้ได้เต็มตามศักยภาพของนักเรียน

ข้อที่พึงระวัง คือ ครูจะต้องนำผลการวิเคราะห์ผู้เรียนมาวางแผนและกำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำสื่อ ICT มาใช้ให้เป็นรูปธรรมและจะต้องมีการประเมินการดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลการประเมินมาพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

รายงานวิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัย

กัลยาณี ทองเชิด

KALLAYANEE THONGCHERT

ครู คศ. 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนวัดอรุณญาราม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หัวข้อวิจัย	การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ
ชื่อ- นามสกุล	นางสาวกัลยาณี ทองเชิด
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะ และเพื่อแก้ปัญหาการอ่านโดยผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกการอ่านคำศัพท์ จำนวน 3 ชุด โดยจัดทำเป็นหมวดหมู่ จำนวน 3 ชุด เพราะกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ดังนั้นการเรียนรู้คำศัพท์ให้มากที่สุดจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก หลังจากการฝึกอ่าน ซ้ำแล้วซ้ำอีก ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น ได้อย่างน่าพอใจ โดยการวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาอังกฤษ และ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน – หลังเรียน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลสรุปแล้ว นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดีเพิ่มขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ความสำคัญ: ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ,ชุดแบบฝึกทักษะ

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่จะต้องดำเนินการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ผูกการปฏิบัติให้ได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ คนที่มีทักษะในการอ่านย่อมได้เปรียบ สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน เช่น การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากสิ่งพิมพ์ต่างๆ จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่านย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดีการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำนั้นครูควรจะหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการใช้โครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์อีกด้วย เพราะความรู้ในเรื่องดังกล่าว เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ การฝึกหัดการอ่านเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศการสอนทักษะการอ่านควรสอนหลังจากที่นักเรียนได้อ่านเนื้อหาทั้งหมดไปแล้วและสอนการเขียนคำศัพท์พื้นฐานหลังจากการอ่านแล้วและโครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์ที่จำเป็นต่อ การอ่านเนื้อหา

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดอรุณญาราม จังหวัดอุดรธานี พบว่านักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ คนที่อ่านได้ก็มีจำนวนน้อยมาก จึงเป็นปัญหาส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสร้างชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อใช้ในการสอนอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและเพื่อเป็นแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้
2. นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะที่เกิดจากการอ่านประเภทต่าง ๆ และเป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้น
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้ชุดแบบฝึกอย่างง่ายเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์อังกฤษและได้กำหนดขอบเขตการวิจัยได้ดังนี้

- ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดอรุณญาราม จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 19 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

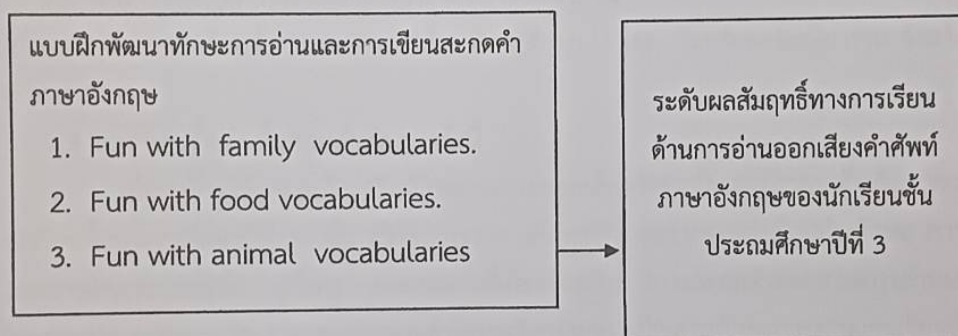
4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2566 – กุมภาพันธ์ 2567

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้จัดทำชุดแบบฝึกเสริมทักษะอย่างง่าย เพื่อให้ นักเรียนไม่น่าเบื่อ และสนุกสนานในการเรียน ทั้งยังสามารถนำไปใช้ในการทำแบบฝึกหัดหรือข้อสอบที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนและหลังเรียน เพื่อศึกษาการพัฒนาของนักเรียนหลังจากที่ได้มีการฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ ว่ามีความแตกต่างหรือมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีการพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้ครูผู้สอนใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการอ่าน
2. นำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการสอนอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดอรุณญาราม จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 19 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับการอ่านและการเขียนคำศัพท์
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2566 - กุมภาพันธ์ 2567

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจำนวน 3 แบบฝึก
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด

ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการดำเนินการและรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์

1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้
ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอรุณวิทยาราม จังหวัดอุดรธานี
จำนวน 19 คน

1.2 วิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนดำเนินการดังนี้

- เนื้อหาที่จะใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้น ผู้วิจัยเริ่มจากการศึกษาวิธีการสร้างชุดแบบฝึกเสริมทักษะ การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี คู่มือครู และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการการสะกดคำตลอดจนการกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ของนวัตกรรมและกำหนดเค้าโครงนวัตกรรมการแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ ซึ่งนำมาจากหนังสือ Say Hello, ใบความรู้, สื่อการสอนต่างๆ บัตรอักษร, บัตรคำ, กิจกรรมการเรียนรู้การสอน, เกม, และชุดแบบฝึกทักษะการสะกดคำ
มีทั้งหมด 3 แบบฝึกหัด ดังนี้

1. Fun with family vocabularies.
2. Fun with food vocabularies.
3. Fun with animal vocabularies.

2. การออกแบบ

ขั้นตอนออกแบบแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดมีขั้นตอนดังนี้

- 2.1 แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre- Test) จำนวน 10 ข้อ ตามหมวดหมู่คำศัพท์ที่กำหนดไว้โดยเป็นข้อสอบเขียนทั้งหมด

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะโรงเรียนวัดอรัญญิการาม จังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิจัยตามประเด็นที่ศึกษา ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะโรงเรียนวัดอรัญญิการาม จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยรวมสูงขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะโรงเรียนวัดอรัญญิการาม จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ 3 ชุด และจำนวนนักเรียน 19 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ภายหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงขึ้นทุกคน

ข้อเสนอแนะ

1. สื่อที่พัฒนานี้ยังสามารถพัฒนาต่อไปให้สมบูรณ์มากขึ้นอีกโดยการวิเคราะห์กระบวนการที่นำมาใช้ในการเรียนรู้และเสริมสร้างคุณลักษณะ เก่ง ดี มีสุข แก่นักเรียนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้
2. สำหรับครูในการนำสื่อมาใช้ต้องศึกษารายละเอียดของการใช้ ขั้นตอนการใช้ และต้องให้สอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ และควรเตรียมการสอนมาล่วงหน้า และไม่จำเป็นต้องใช้กระบวนการสอนตามที่กล่าวมาทั้งหมด

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การวิเคราะห์การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ป. 5
เรื่องการคูณ การหาร ของเด็กชายบวรวิชญ์ สีแก้ว

ผู้วิจัย

นางสาวสุรีพร บุญมา
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
โรงเรียนวัดอรุณญาราม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

ชื่องานวิจัย	การวิเคราะห์การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ป. 5 เรื่องการคูณการหารของเด็กชายบวรวิชญ์ สีแก้ว
ชื่อผู้วิจัย	ครูสุรพร บุญมา
กลุ่มสาระการเรียนรู้	คณิตศาสตร์

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้กิจกรรมการสนทนาคำถามหาความหมายของคำ และแบบฝึกในการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาของเด็กชายบวรวิชญ์ สีแก้ว นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียน และเรียนซ่อมเสริมจากนั้นทำแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น จากนั้นทำการทดสอบหลังเรียน และวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละผลการศึกษาปรากฏว่า การใช้กิจกรรมต่างๆ และการใช้แบบฝึกทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้โจทย์ปัญหา และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นจากเดิม ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เน้นในการคิดวิเคราะห์โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกและใบงานอย่างง่าย ๆ เพื่อที่นักเรียนจะได้สนุกสนาน และได้รับความรู้ในการคิดวิเคราะห์โจทย์ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น และได้ทำการเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด ใบงานแต่ละฉบับ เพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียน หลังจากที่ได้มีการทำลองใช้วิธีเรียนต่างๆ นี้ ว่ามีความแตกต่างหรือมีการเปลี่ยนแปลง โดยพัฒนาการดีขึ้นหรือไม่อย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้หลักในการคิดวิเคราะห์โจทย์ปัญหาอย่างง่าย ๆ
2. ได้แนวทางในการฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์โจทย์ปัญหา
3. ได้แนวคิดที่ว่า การเรียนคณิตศาสตร์ นอกจากการคูณ,หาร ที่คล่องแคล่วแล้ว จะต้องอาศัยการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุและมีผล สามารถหาข้อสรุปและพิสูจน์ความถูกต้องได้

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างแบบฝึกเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการพูด,เขียน,คิด เพื่อพัฒนาทักษะ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุมีผลได้อย่างถูกต้อง และได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร คือเด็กชายเด็กชายบวรวิษณุ สีแก้ว นักเรียนโรงเรียนวัดอรัญญการาม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เนื้อหา/หลักวิชา การคิดวิเคราะห์โจทย์ปัญหาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรประถมศึกษา ปี พ.ศ. 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาในการดำเนินงาน 13 พฤศจิกายน 2566 - 20 กุมภาพันธ์ 2566 (4 ชั่วโมง / สัปดาห์)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงผลคะแนนของเด็กชายเด็กชายบวรวิษญ์ สีแก้ว ในเรื่องโจทย์ปัญหาการคูณ การหารจากแบบฝึกหัดย่อย 2 ครั้ง

ชื่อ - นามสกุล	แบบฝึกที่ 1 (10 ข้อ)	แบบฝึกที่ 2(10 ข้อ)
เด็กชายเด็กชายบวรวิษญ์ สีแก้ว	4	7

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบพัฒนาการของนักเรียนเมื่อทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

ชื่อ - นามสกุล	Pre-test (10 ข้อ)	Post – test (10 ข้อ)
เด็กชายเด็กชายบวรวิษญ์ สีแก้ว	3	8

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนขาดความเข้าใจในความหมายของในทางคณิตศาสตร์แต่หลังจากได้เรียนเสริมมีการพูดคุยสนทนาและใช้ประสบการณ์เดิมทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำในทางคณิตศาสตร์มากขึ้นนำไปสู่การวิเคราะห์โจทย์ และแก้โจทย์ปัญหาได้ดีขึ้น

ข้อคิดที่ได้จากการวิจัย

ในการวิจัยทำให้ทราบถึงปัญหาในการเรียนของเด็กชายเด็กชายบวรวิษญ์ สีแก้ว ทำให้ผู้วิจัยพบว่าการเรียนการสอนของนักเรียนแต่ละคนมีการรับรู้ได้ไม่เท่ากันซึ่งจะใช้วิธีการในการเรียนรู้และแก้ไขที่แตกต่างกันตาม ศักยภาพของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

ครูควรใช้วิธีการง่ายๆ หรือประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาใช้ในการสื่อความหมายและการเรียน เช่น การพูดคุย การเล่าเรื่อง และการแสดงบทบาทสมมติ

วิจัยในชั้นเรียน

ชื่อเรื่อง การฝึกการคิดเลขเร็วโดยใช้แบบฝึกทักษะ

ชื่อผู้วิจัย นางรัชนี สิงหนาท

โรงเรียนวัดอรุณญาราม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 1

ชื่อเรื่อง การฝึกการคิดเลขเร็วโดยใช้แบบฝึก : กรณี เด็กชายชญานนท์ มงคลแก้ว และ
เด็กชายจิรพัฒน์ พิมปาน

ชื่อผู้วิจัย นางรัชนี สิงหนาท

สภาพปัญหา

เมื่อการสอนคณิตศาสตร์ในภาคเรียนที่ 2 ของชั้น ป.2 ผ่านไป 2 เดือน จากการสังเกตและตรวจ
ผลงาน พบประเด็นสำคัญที่เป็นปัญหาคือ ทักษะในการคิดเลขของนักเรียน โดยนักเรียนจำนวน 17 คน
สามารถจัดกลุ่มตามความสามารถในการคิดเลขเร็วได้ 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ความสามารถในระดับดี 13 คน คิดเลขเร็วได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ย 10 ข้อต่อ 5 นาที

กลุ่มที่ 2 ความสามารถในระดับปานกลาง 2 คน คิดเลขเร็วได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ย 5 ข้อ ต่อ 5 นาที

กลุ่มที่ 3 ความสามารถในระดับต้องปรับปรุง 2 คน เด็กชายชญานนท์ มงคลแก้ว และ เด็กชาย
จิรพัฒน์ พิมปาน คิดเลขเร็วได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยไม่เกิน 3 ข้อ ต่อ 5 นาที

ปัญหาการวิจัย

จะช่วยให้ เด็กชายชญานนท์ มงคลแก้ว และ เด็กชายจิรพัฒน์ พิมปาน คิดเลขเร็วได้อย่างไร

เป้าหมายการวิจัย

เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการคิดเลขเร็วของ เด็กชายชญานนท์ มงคลแก้ว และ เด็กชายจิรพัฒน์
พิมปาน

วิธีการวิจัย

- สร้าง “แบบฝึกคิดเลขเร็วแข่งกับตนเอง” จำนวน 10 ชุด ชุดละ 10 ข้อ
- กำหนดการฝึกร่วมกับนักเรียน 3 ช่วงเวลา คือ ก่อนเรียน ช่วงพักกลางวัน และหลังเลิกเรียน ทุกวัน
ติดต่อกัน 2 สัปดาห์
- ดำเนินการฝึกตามแผนที่กำหนดไว้
- กำหนดประเด็นการสังเกตและสร้างแบบสังเกต แบบทดสอบคิดเลขเร็ว โดยครูกำหนดประเด็นการ
สังเกตและประเด็นที่จะทดสอบและกำหนดเกณฑ์ระดับคุณภาพ
- สังเกตพัฒนาการที่เกิดขึ้นและบันทึกลงในแบบสังเกต
- ให้นักเรียนจดบันทึกผลการฝึกทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบดูผลความก้าวหน้าในการฝึกแต่ละวัน
- ทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบคิดเลขเร็ว สัปดาห์ละ 2 ครั้ง
- สรุปผลการฝึกหัดนักเรียน โดยใช้แบบฝึกคิดเลขเร็วแข่งกับตนเอง โดยพิจารณาจากคะแนนการ
ทดสอบ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และข้อมูลจากการสังเกต และผลการฝึกที่นักเรียน
บันทึกไว้

ผลการวิจัย

ผลจากการทดสอบการคิดเลขเร็วโดยใช้ชุดฝึก บวก ลบเลขไม่เกิน 2 หลัก มีผลสรุปดังตารางข้างล่าง

แบบฝึกจำนวน 10 ข้อ จำนวนข้อที่ทำถูกต้อง 5 นาที

ครั้งที่	นักเรียน		หมายเหตุ
	ชญานนท์	จิรพัฒน์	
1	1	1	
2	1	2	
3	2	3	
4	2	4	
5	2	4	
6	2	5	
7	3	5	
8	3	5	
9	4	6	
10	5	7	
ค่าเฉลี่ย	3	5	

เมื่อพิจารณาดูการพัฒนาทักษะการคิดเลขเร็วพบว่า เด็กชายชญานนท์ มงคลแก้ว และ เด็กชายจิรพัฒน์ พิมปาน มีการพัฒนาการดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากการทดสอบครั้งสุดท้ายสามารถคิดเลขเร็วได้จำนวนข้อมากกว่าครั้งแรกเห็นได้อย่างชัดเจน โดย

-เด็กชายชญานนท์ มงคลแก้ว ทำถูก 5 ข้อในครั้งสุดท้าย

-เด็กชายจิรพัฒน์ พิมปาน ทำถูก 7 ข้อ ในครั้งสุดท้าย

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า จำนวนข้อที่ทำถูกในเวลา 5 นาทีของนักเรียนทั้ง 2 คน พบว่า เด็กชายชญานนท์ มงคลแก้ว และ เด็กชายจิรพัฒน์ พิมปาน สามารถคิดเลขได้เร็วขึ้น โดยคิดเลขได้เฉลี่ย 3 ข้อ และ 5 ข้อภายในเวลา 5 นาที ตามลำดับ ส่วน เด็กชายชญานนท์ มงคลแก้ว มีการพัฒนาที่ดีขึ้นจากเดิมแต่ยังมีพัฒนาการน้อย คิดเลขได้เฉลี่ย 3 ข้อในเวลา 5 นาที จึงต้องหาวิธีการอื่นแก้ไขต่อไป

หมายเหตุ

ตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น มีเจตนาเพื่อแสดงการแก้ปัญหารายบุคคล ส่วนในกรณีของ เด็กชายชญานนท์ มงคลแก้ว ครูควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาต่อและเขียนรายงานได้อีก 1 เรื่อง

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงโดยใช้ชุดพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ชั้น ป.๑

ผู้วิจัย นางสาวรศ กอแก้ว

ปีที่วิจัย ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งของมนุษย์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาหาความรู้ การถ่ายทอดวัฒนธรรมจากชนรุ่นหนึ่งไปอีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ ๑ การอ่าน มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิตและการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนควรได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเหมาะสม โดยการจัดกิจกรรมต่างๆที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยจึงไม่ควรเน้นเนื้อหาเพียงด้านเดียว ครูต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายจากข้อค้นพบในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๖๕ พบว่า มีทักษะการอ่านต่ำ ไม่สามารถอ่านสะกดคำได้จากสระ อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง และยังไม่บรรลุเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนยังไม่มีคุณลักษณะในการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ครูขาดสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย จึงทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย ขาดความสนใจ จึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม และสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ค้นพบได้ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนสามารถฝึกอ่านได้อย่างสม่ำเสมอ ฝึกจากง่ายไปหายาก นักเรียนสามารถฝึกอ่านได้ตลอดตามความต้องการโดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปสร้างเป็นความรู้ใหม่ที่เรียกว่า “การถ่ายโอนการเรียนรู้” การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนเป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจ มีอิสระในการคิด โดยมีการจัดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ต้องการสร้างเสริมหรือพัฒนา เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถใช้ทักษะการอ่าน สร้างความรู้ และทำให้ทักษะการอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วยเหตุผลดังกล่าว

ข้าพเจ้าจึงเห็นความสำคัญที่จะริเริ่ม พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้ นักเรียนมีแนวคิดที่ถูกต้องและพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการอ่านในวิชาภาษาไทย ของนักเรียน ซึ่งทักษะการอ่านเป็นขั้นพื้นฐานของการเรียนรู้ในวิชาอื่นและจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อพัฒนา ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน
๒. เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียง ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
๓. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ของนักเรียน ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ขอบเขตการวิจัย

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ๑.๑ ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนวัดอรุณญาราม อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๓๐ คน
- ๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนวัดอรุณญาราม อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑๕ คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

๒. ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ๑. ผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียงค

๒. ทักษะการอ่านออกเสียง

๓. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหาในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ทอ.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงค ๑ ค คล้องจอง และข้อความสั้นๆ

วงรอบที่ ๑ เรื่องการอ่านออกเสียง สระเสียงยาว

วงรอบที่ ๒ เรื่องการอ่านออกเสียง สระเสียงสั้น

๔. ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการพัฒนานักเรียน ใช้เวลาใน ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๘ ชั่วโมง

วงรอบที่ ๑ วันที่ ๒๑ -๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ (จำนวน ๔ ชั่วโมง)

วงรอบที่ ๒ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ (จำนวน ๔ ชั่วโมง)

๕. นิยามเชิงปฏิบัติการ

๕.๑. ทักษะการอ่านออกเสียง หมายถึง มีความสามารถ, ความถนัด, ความชำนาญ,

ฝีมือลายมือ,ความสามารถเฉพาะมีการอ่านที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมาให้ผู้อื่นได้ยินเป็นถ้อยคำประโยค หรือเรื่องราว หลักในการอ่านออกเสียง อ่านออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน ไม่อ่านเร็วหรือช้าเกินไป อ่านด้วยความดังที่เหมาะสมไม่ดังหรือเบาเกินไป

๕.๒. คำสระเสียงยาว หมายถึง ค ๑ ที่เปล่งเสียงออกมาด้วยสระเสียงยาว ได้แก่ สระอา

สระอี สระอ สระอุ สระเอ สระแ สระโ สระออ สระเออ

๕.๓. คำสระเสียงสั้น หมายถึง ค ๑ ที่เปล่งเสียงออกมาสั้นๆ ห้วนๆ ด้วยสระเสียงสั้น ได้แก่ สระอะ สระอิ สระอี สระอุ สระเอะ สระแอะ สระโอะ สระเออะ สระเออะ

วิธีดำเนินการวิจัย

๑ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน

๒. ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ ออกแบบจัดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๓ จัดทำชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๓.๑.) อธิบายให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาไทย ชี้แจงให้นักเรียนเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๓.๒) นักเรียนทำการฝึกอ่านออก

๓.๓) ทำการประเมินและทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงตามชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๓.๔) น าผลที่ได้มาวิเคราะห์ พัฒนาในครั้งต่อไป

๔. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน

๕. เผยแพร่ผลการดำเนินการในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพครู (PLC) และในเว็บไซต์ของโรงเรียน

ผลการวิจัย

วงรอบที่ ๑

ดังนี้

๑. ผลการพัฒนาชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ พบว่า พัฒนาขึ้น

ชุดที่ ๑ การอ่านออกเสียง (สระ อา สระ อี)

ชุดที่ ๒ การอ่านออกเสียง (สระ อือ สระ อุ)

ชุดที่ ๓ การอ่านออกเสียง (สระ เอ สระ แอ)

ชุดที่ ๔ การอ่านออกเสียง (สระ โอ สระ ออ สระ เออ)

๒. ผลการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงโดยใช้ชุดพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของนักเรียนได้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

๓. ผลการศึกษาค้นคว้าพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดพัฒนาการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ข้อเสนอแนะ

๑. ครูควรยกตัวอย่างคำที่มีสระเสียงยาวทั้งมีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดให้มีความหลากหลายมากขึ้น

๒. ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนได้ถามคำถามเพื่อสะท้อนว่านักเรียนเข้าใจหรืออ่านได้ถูกต้องหรือไม่

๓. ครูควรสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ยังไม่เข้าใจเนื้อหาและอ่านไม่คล่อง ที่มีความพร้อมในการเรียนรู้ซ้ำกว่าเพื่อน

๔. ครูอาจปรับเวลาในการฝึกอ่านให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนเพราะการเรียนรู้ของแต่ละคนไม่เท่ากัน